

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

26 лютого 2009 року

№7(2862)

НАРАДА З ЕНЕРГЕТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

На виконання доручення Першого віце-прем'єр-міністра України О.В. Турчинова відбулася нарада щодо підтримки реалізації проекту впровадження газоперекачувальних агрегатів для компресорних станцій магістральних газопроводів відбулася 13 лютого в науковому парку "Київська політехніка". У її роботі, зокрема, взяли участь С.Г. Грищенко – заступник міністра Мінпромполітики, В.А. Рамазанов – провідний спеціаліст Мінпаливенерго, М.А. Ткаченко – заступник начальника управління Держінвестицій, О.В. Пучков – головний спеціаліст Держінвестицій, О.А. Жук – заступник начальника відділу Мінфіну, Т.М. Никончук – головний спеціаліст Мінекономіки, В.І. Ізбаш – заступник начальника управління ДК "Укртрансгаз", В.В. Романов – технічний директор НВК газотурбобудування "Зоря", М.З. Згуровський – президент наукового парку "Київська політехніка", В.С. Камаєв – директор наукового парку, М.Ю. Ільченко – проректор з наукової роботи, А.В. Праховник – директор ІЕЕ, М.О. Дикий – професор ТЕФ та ін.

На нараді йшлося про проблеми газотранспортування та переваги, які надає

М.Ю. Ільченко, М.З. Згуровський, С.Г. Грищенко, М.О. Дикий біля макета установки "Водолій"

впровадження газотурбінної установки "Водолій" в масштабі газотранспортної мережі України. Відомо, що для транспортування природного газу по Україні

до Європи щодоби необхідно близько 21 млн куб. м технологічного газу. Науковим парком "Київська політехніка" разом із ДП "Науково-виробничий комплекс газо-

турбобудування "Зоря" – "Машпроект" виготовлено дослідний зразок газоперекачувального агрегату для компресорної станції "Ставищенська" магістрального газопроводу "Уренгой – Ужгород". Його випробування і прийомка міжвідомчою комісією дають підстави стверджувати, що впровадження такого устаткування по всій газотранспортній мережі приведе до скорочення витрат технологічного газу майже до 14 млн куб. м щодоби. Виконана вітчизняна розробка є оригінальною і знаходиться на рівні найкращих світових зразків, а запропоновані авторами нові технічні рішення захищені у встановленому порядку.

Було також зазначено, що одним із пріоритетів інноваційної програми діяльності наукового парку "Київська політехніка" визнано енергетику сталого розвитку, до якої входить і реалізація проекту на основі технології "Водолій". Це є логічним продовженням роботи, яка ведеться технопарком з 1995 р.

За підсумками роботи наради було прийнято відповідне рішення, яке направлено до Кабінету Міністрів України.

Інф. "КП"

Вітаємо

А.В. Праховника, директора ІЕЕ д.т.н. проф. із присвоєнням йому Американським Біографічним товариством звання Людина року 2008 від України – за визначні досягнення в наукових дослідженнях.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 **Наукова сесія Вченої ради**

Студентка ІФФ – магістр німецького університету

2 **Викладач-дослідник В.М. Марчевський**

Ветеран Підсумки зимової сесії

3 **Військовому інституту НТУУ "КПІ" – 90 років**

4 **Київський меридіан**

Енергія пісні

ІНДЕКС-БАНК – надійний фінансовий партнер

Наукова сесія Вченої ради

16 лютого 2009 р. відбулась чергова наукова сесія Вченої ради НТУУ "КПІ", на якій з доповіддю «Нова космологія» виступив начальник відділу теоретико-групових властивостей елементарних часток, теорії ядра і нелінійної механіки імені О.І. Ахієзера Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут» д.ф.м.н., проф. Юрій Львович Болотін (на фото).

Космологія як галузь фізики існує менше 100 років. Її поява пов'язана із застосуванням загальної теорії відносності до Всесвіту в цілому. Її особливістю є те, що в ній фізики за допомогою досить складного математичного апарату вирішують проблеми, які віками вважалися філософськими – чи має Всесвіт початок, яким буде його кінець, нескінченний він чи обмежений. Ця наука досить динамічно розвивається. За свою недовгу історію космологія пережила три революції, пов'язані з відкриттям розширення Всесвіту (1929 р.), мікрохвильового фоновий випромінювання (1965 р.), прискорення розширення Всесвіту (1998 р.).

За останні два десятиліття різко зросла кількість даних спостережень, на яких ґрунтуються висновки космології. Одним з найцікавіших результатів останніх років у космології є висновок про те, що 90% маси Всесвіту складають не баріони і електрони, а невідома «темна матерія», що не випромінює і не поглинає електромагнітні хвилі. Сьогодні теоретики і експериментатори, що працюють у галузі космології, активно досліджують питання про природу темної матерії. Доповідач, який сам активно працює в галузі космології, зробив огляд новітніх досягнень у цій сфері. Доповідь з великим інтересом сприймалась слухачами. Після доповіді Ю.Л. Болотін відповів на запитання слухачів.

Інф "КП"

Перший магістр німецького університету з КПІ

Цієї події на Спільному українсько-німецькому факультеті машинобудування чекали 6 років. Чекали з надією, сумнівами, сподіваннями, піднесенням, розчаруванням. Поступово крок за кроком підвищували планку з якості навчання, рівня оволодіння німецькою мовою, уміння складати екзамен, як це прийнято в Німеччині. Нарешті, на 5-му році навчання перші студенти пішли на випробування європейськими стандартами оцінювання, вони, 6 студентів, спільного факультету, склали іспит з німецької в Лінгвістичному центрі університету ім. Отто-фон-Геріке м. Магдебург, отримавши при цьому лише добрі і відмінні оцінки. А далі навчання в загальних потоках з німецькою молоддю, складання іспитів з фахових дисциплін і, нарешті, наукова робота для німецької промисловості під час підготовки магістерської дисертації. І фінал – захист цієї дисертації перед Державною комісією машинобудівного факультету університету м. Магдебург. Першою цей нелегкий шлях пройшла студентка ІФФ і Спільного факультету машинобудування Вероніка Щирська.

І ось 4 лютого 2008 р. на загальних зборах студентів і викладачів Спільного та інженерно-фізичного факультетів відбулося урочисте вручення німецького диплома магістра В.Щирській. Диплом вручив проректор НТУУ "КПІ" проф. Г.Б. Варламов у присутності головного координатора Спільного факультету з німецької сторони проф. Л.Дюбнер, керівника служби ДААД д-ра З.Клеє та інших відповідальних осіб.

Студентка ІФФ Вероніка Щирська у 2003 р. вступила на щойно створений Спільний українсько-німецький факультет серед 19 інших студентів-першоприкурсників. І пішли трудові будні – зранку навчання на факультеті, а ввечері тричі на тиждень по 4-5 годин німецької мови, а потім ще

поїздка додому до м. Бучі пізніми електричками, виконання завдань, підготовка до лабораторних і практичних занять, курсові проекти, роботи тощо. Завдяки сумлінному навчанню протягом 4-х років, допомозі родини, друзів, викладачів ІФФ вона отримувє диплом бакалавра з середнім балом вище 4,5, що повністю відповідає вимогам Німецького університету і складає іспит DSH-2 у Німеччині, що відповідає знанням німецької на оцінку "добре". Ще 5 студентів – всі, що залишились з 19 осіб, – продовжили навчання у Магдебурзі. Захист їх магістерських робіт планується 23-24 березня 2009 р.

Наукову роботу, присвячену отриманню вогнетривких матеріалів методами порошкової металургії, В.Щирська вела під керівництвом проф. М.Хейлмайера. За свою наукову працю вона отримувала заробітну плату 160 євро/міс, яка була невеликою, але помітною надбавкою до 450 євро стипендії. Захист 18 грудня 2008 року проходив на кафедрі матеріалознавства Отто-фон-Геріке університету. Добре підготовлена магістрантка через хвилювання, з яким не впоралась до кінця, відповідала протягом 30 хвилин на запитання комісії. Після

захисту, який тривав 1 год. 10 хв., голова комісії оголосив оцінку "2", що означає "добре", і привітав з успішним захистом. За рекомендацією з Німеччини Вероніка Щирська

З.Клеє, Г.Б. Варламов, В.М. Яворовський, В.Щирська

Зліва на право: проф. М.Хейлмайер, д-р Л.Дюбнер, В.В.Щирська, проф. Й.Шнайбель, д-р І.Мартінек, М.Крюгер

ВИКЛАДАЧІ-ДОСЛІДНИКИ

Серед переможців університетського конкурсу «Викладач-дослідник – 2008» – професор кафедри машин і апаратів хімічних та нафтопереробних виробництв Віктор Миколайович Марчевський. За сухими словами поданої на конкурс довідки – «напряму наукових досліджень: розробка нових технологій та устаткування для сушіння продуктів у харчовій промисловості» – дорога довжиною в життя.

Молодий спеціаліст

Понад півстоліття тому на перон Кемеровського вокзалу впевнено зійшов статний юнак. Віктор Марчевський – випускник факультету хімічного машинобудування КПІ і не здогадувався, що це перші кроки до професійної досконалості й загального визнання. Місто хіміків, де на той час працювало три потужні азотно-тукові виробництва, привітно зустріло молодого інженера – майбутнього фахівця – винахідника машин і апаратів хімічного виробництва. На комбінаті, де вперше в СРСР освоєвали виробництво капролактаму, Віктор потрапив у цех, оснащений імпоротною технікою, яка потребувала вдосконалення і модернізації. Тож було до чого докласти світлу голову й умілі руки. Тямущий спеціаліст дуже швидко «виріс» з майстра до начальника цеху холодильних машин та механіка виробництва, яке об'єднувало 40 цехів. А було йому тоді трохи за 25!

Сибірський старт дав потужний поштовх допитливому розумові та творчим інженерним здібностям В.Марчевського. Запропонована ним сушарка виявилася набагато ефективнішою на той час. І досі на Сіверськодонецькому хімомбінаті сушать міндобрива на «його» установці. Найавторитетніша радянська газета «Правда» присвятила молодому раціоналізаторові кілька рядків. Мине кілька років і про винахідника заговорять по всьому Союзу: від владних московських кабінетів до далеких киргизьких околиць. Та не забігатимемо вперед.

Закінчивши аспірантуру КПІ, Віктор Миколайович у 1970-му успішно захистив кандидатську й почав працювати с.н.с., а потім викладачем на хіміко-машинобудівному факультеті (ХМФ). До раціоналізатора, переповненого ідеями і збагаченого практичним досвідом, потяглися учні й послідовники. Один з них – нинішній завідувач кафедри машин і апаратів хімічних та нафтопереробних виробництв проф. Я.М.Корнієнко.

Визнання

У середині 1970-х у країні, яка займала шосту частину суші, впроваджували програму розвитку продовольчої бази. Науковцям КПІ запропонували розробити сушарку для вітамінного заводу. Творчий колектив під керівництвом В.М.Марчевського успішно впровадив з роботою. Їх установка показала фантастичну продуктивність: за кілька годин виробляла добову норму. Як кажуть, слухами земля повніється, і про КПІшних умільців заговорили у високих кабінетах. На той час стратегічним

продуктом молочної промисловості було масло, що потім експортувалося. У процесі його виробництва лишалося багато якісного молочного продукту, який не вдавалося ні переробити, ні законсервувати. Постало питання про створення ус-

Мені подобається створювати нове

В.М.Марчевський

тановки для сушіння казеїну (молочного білка). На всю Україну працювало аж 4 французьких агрегати, решта сушили сировину під відкритим небом. За таких умов про якість годі було й говорити. І знову – о, диво! – дослідник зразок установок для сушіння молочного білка, розроблений у КПІ під керівництвом В.М.Марчевського, забезпечував якість вихідного продукту вищу, ніж закордонна техніка, на яку чи не молилися і сахалися навіть думки, що вона може вийти з ладу.

Ось тут на винахідників і поспивав зорепад. Харківський завод приступив до серійного випуску агрегатів ВС-150КПІ. За короткий термін 30 їх уже працювали по всій Україні. Тоді зачунали потилиці в союзному міністерстві та скликали російських кулібінів: чому Україна змогла, а ми... Грюкнув владний кулак, і з'явилося рішення: зобов'язати п'ять машинобудівних заводів якнайшвидше виготовити 75 сушильних агрегатів та забезпечити ними провідні підприємства. І закіпіла робота. КПІшні фахівці не вилзли з відряджень, забезпечуючи супроводження, монтаж і налагодження техніки. Серед тих розробок 11 відмінних дипломів, золотими та срібними медалями виставок, прийняті у серійне виробництво. Збігали роки в напруженій цікавій праці.

Творчий пошук

У 1983 р. на ХМФ КПІ з ініціативи В.Марчевського було створено галузеву науково-дослідну лабораторію інтенсифікації та автоматизації процесів сушіння, яку він очолює й донині. Тут, зокрема, було розроблено шнекові преси безперервної дії, вдосконалено ВС-300 КПІ, сушарку-транспортер для сульфату амонію та молока. Студенти брали участь у всіх розробках, набуваючи практичного досвіду. При лабораторії діяло Студентське конструкторське бюро.

Кінець 80-х і 90-ті ознаменувалися активною підприємницькою діяльністю. Підвищився попит на сушильні агрегати та комплексні автоматизовані лінії для виробництва казеїну. Тоді їх змонтували кілька сотень по всій Україні. До слова, на великих молочних комбінатах вони працюють і донині (деякі малі, на жаль, збанкрутували).

Згодом розробили установку для сушіння сироватки, отримання сухих гранульованих яєць (яєчного меланжу). Приміром, агрегат у Кривому Розі висушував 48 тис. яєць за годину. Для м'ясокомбінатів розробили установку для сушіння крові тварин, освітленої крові. Уся продукція знаходить застосування в м'ясо-молочній промисло-

вості, медичній та кондитерській галузях тощо.

Виклики сьогодення

Одна з проблем, що нині хвилює людство, – білковий голод. Щоб уберегтись, зокрема, від склерозу судин та забезпечити повноцінне функціонування організму, потрібно вживати достатню кількість білків. Відомо, що в м'ясі їх 17-18%, рибі – 20%, а в сої аж 40%. Видобути білок із сої для подальшого його використання в харчових та кормових продуктах і взялися науковці КПІ. Спочатку на кафедрі машин і апаратів хімічних та нафтопереробних виробництв змонтували лабораторну установку для отримання соєвого молока, а з 2000 р. в Ніжині вже запрацювала перша промислова лінія, яка виробляла 4-5 т такого молока за годину (собівартість 11 коп. за 1 л). Процес на перший погляд простий: миття насіння, розмелювання з водою, екстракція білка й жирів, стерилізація під тиском, дезодорація й охолодження молока.

Наступний крок – створення промислової установки з виробництва соєвого білка, який потім використовується в харчовій промисловості. Останнє впровадження – безвідходне виробництво соєвого білка на комбінаті в Новій Каховці. До речі, науковці НТУУ «КПІ» – єдині на сьогодні розробники обладнання великої продуктивності для отримання соєвого молока та білка в Україні. Усі їх винаходи захищені відповідними патентами та сертифікатами.

Будні

Учні та послідовники, як і раніше, оточують наставника. Торік під його науковим керівництвом було захищено 3 магістерські роботи та одну кандидатську дисертацію. Нині він опікується 2 магістрами та 4 аспірантами. В.М.Марчевський автор близько 200 наукових праць, винаходів, навчально-методичних посібників. Останні з них – «Конструкторська документація курсових і дипломних проектів», «Обладнання лісового комплексу».

Життєвий та творчий шлях проф. В.М.Марчевського відзначено нагородами та званнями. Він – заслужений викладач НТУУ «КПІ», заслужений винахідник НТУУ «КПІ» (отримав диплом за №1), Людина року – 2006, має грамоти за наукове керівництво дипломними проектами, роботами студентів – переможців міжнародних та всеукраїнських конкурсів тощо. Свого часу його наукова діяльність відмічена золотом та срібним медалями ВДНГ СРСР, дипломом першого ступеня ВДНГ УРСР, нагрудним знаком «За отличные успехи в работе» Держкомітету СРСР з народної освіти тощо. У нього й тепер багато планів та нових ідей.

На запитання кореспондента, як вдається довгі роки залишатися фізично активним та зберігати творче натхнення, Віктор Миколайович перевів погляд на фото, де білосніжна яхта з потужно напханими парусами та гордою назвою «Фенікс» злетіла на гребінь хвилі. З ніжності в голосі відповів: «З нею ми не один десяток років – дослідили і Дніпро, й Чорноморське узбережжя. Свіжий вітер в обличчя додає наснаги, спонукає боротися і перемігати».

Н.Вдовенко

Майже щодня задовго до початку робочого дня зустрічаю Анатолія Івановича на підході до першого корпусу і вже традиційно, привітавшись, звертаюся до нього – «Чому так зарано?» – і так само традиційно він відповідає: «Щоб спокійно, не кваплячись, підготуватись до початку занять». Така вдача, такий характер – серйозне і відповідальне ставлення до виконання обов'язків у завідувача лабораторії кафедри конструювання металорізальних верстатів та машин (КМВ і М), якій він віддав 58 років свого життя, учасника бойових дій у Великій Вітчизняній війні Анатолія Івановича Мединцева. Симпатизуюмо один одному, бо знайомі дуже давно. Торік минуло 50 років моєї трудової діяльності в КПІ, а з навічанням мене пов'язує доля з КПІ протягом 55 років.

Ветеран

А.І.Мединцев

Майже так само було й цього разу, коли я зайшов до нього в лабораторію задовго до початку занять, щоб підготувати цей матеріал. Розмова була дуже теплою й водночас нелегкою, бо торкалося дуже важкого періоду життя Анатолія Івановича.

Війна застала Анатолія Івановича в м. Воронежі, коли він приїхав на канікули до своєї бабусі з міста Болхов, що на Орловщині. Він поставив перед собою мету – потрапити на фронт і добитися свого, став служити в похідній авіаеромонтній майстерні 870-го батальйону аеродромного обслуговування 16-ї повітряної армії. Спочатку батальйон обслуговував авіачастини, які готувалися до Сталінградської битви, а потім, у 1943-му році, авіачастини, що направлялися на Орловсько-Курську дугу.

Було дуже скрутно. Постійні передислокації, великі фізичні навантаження. В серпні він захворів на тиф, потрапив у госпіталь. Після одужання в складі Першого білоруського фронту, яким командував маршал Г.К.Жуков, пройшов через Брест, Слуцьк до Познані, де зустрів Переможця А.І.Мединцева нагороджений орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня, орденом за мужність 3-го ступеня та 16-ма медалями.

У 1946 році, після закінчення Чернігівського військового училища сержант Мединцев служив у Гостомельському авіаполку. Демобілізувавшись у 1950 р., став працювати на військовій кафедрі КПІ, а в 1951 році обійняв посаду механіка кафедри металорізальних верстатів.

Анатолій завжди прагнув до навчання, але війна перешкоджала здійснювати ці мрії. Тому вже дорослому довелося сісти на учнівську лаву вечірньої школи. Пізніше вступив на вечірній факультет, в 1971 році закінчив його, отримав диплом інженера-механіка і ще з більшою енергією взявся за розвиток та вдосконалення матеріально-технічної бази кафедри. Анатолій Іванович висококваліфікований, досвідчений фахівець. Він користується великим авторитетом і повагою в колективі кафедри, інституту й університету. Він – заслужений працівник НТУУ «КПІ».

Від імені колективу ММІ вітаю свого колегу з Днем захисника Вітчизни, бажаю йому міцного здоров'я й великого людського щастя.

Б.Скоцеляс, голова Ради ветеранів ММІ, доц.

Підсумки зимової сесії 2008/2009 навчального року

За результатами заліково-екзаменаційної зимової сесії кількість студентів, які брали участь у зимовій сесії поточного навчального року, становить 24653 студенти, що на 178 студентів менше, ніж у відповідній сесії 2007/2008н.р.

Склали сесію вчасно та в повному обсязі 173368 студентів, що складає 70,4%. В минулому навчальному році цей показник складав 69,7%.

Частка відмінників суттєво не відрізняється від минулих років, а частка відмінників і «хорошистів» збільшилась на 2,1% порівняно з минулим роком.

Цей показник покращився завдяки таким факультетам/інститутам, як ВПІ (з 57,1% у 2007/2008 н.р. до 57,9% у 2008/2009 н.р.), ФММ (з 49,8 до 50,9%), ІПСА (з 41,9 до 48,6%), ІЕЕ (з 40,2 до 41,7%), ЗФ (з 20,9 до 32,1%), ФІОТ (з 27,8 до 32,3%), ІФФ (з 35,5 до 40,4%), ФСП (з 56,3 до 59,8%), ФПМ (з 33,3 до 36,2%), ММІ (з 33,5 до 33,7%), РТФ (з 21,9 до 23%), ФЛ (з 59,1 до 64,7%), ФЕА (з 28,8 до 32%), ВІТІ (з 34 до 38%), ФБТ (з 50,4 до 58,3%).

Водночас за результатами зимової сесії за академічними успішністю було відраховано 1006 студентів денної форми навчання.

А загалом зимова сесія поточного навчального року пройшла без зривів, своєчасно, за встановленими правилами відповідно до Положення про організацію навчального процесу в НТУУ «КПІ».

Розгорнутий звіт департаменту навчально-виховної роботи за 2008 календарний рік планується заслухати на Венчній раді університету 2 березня 2009 року.

Інформація департаменту навчально-виховної роботи

Факультет/інститут	Студенти		Допущено до сесії		З'явився на сесію		Склали сесію в повному обсязі (на останній день сесії)		Склали сесію		Склали на "5"		Склали на "5-4"		Склали на "5-4"		Склали на змішані оцінки		Склали на "3"		Відрах. до початку зимової сесії		Відрах. за результатами зимової сесії		Повт. курс, академ. відп. тощо (під час сесії)		Інд. графік ліквідації боргів		
	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	всього	контр.	
	ФАКС	755	75	755	75	755	75	514	70	715	71	117	6	150	19	387	45	61	1	7	0	34	0	4	0	2	0	0	0
ВІП	1097	290	1097	290	1087	284	977	240	1087	284	201	18	434	93	418	155	34	18	11	4	9	6	1	0	0	0	0	0	
ІЕЕ	1209	26	1209	26	1209	26	883	11	1155	23	152	0	352	1	619	22	32	0	10	0	45	3	9	0	0	0	0	0	
ЗФ	520	32	520	32	518	32	237	12	492	26	49	3	118	5	295	14	30	4	15	4	25	6	1	0	1	0	0	0	
ФЕЛ	1648	191	1648	191	1648	191	1044	116	1602	179	131	3	330	25	1007	135	134	16	33	6	35	8	9	3	2	2	2	2	
ІФФ	787	28	787	28	787	28	497	6	752	22	125	0	224	3	365	16	38	3	10	2	34	3	0	0	1	1	1	1	
ФІОТ	1564	480	1564	480	1560	479	949	151	1476	432	134	12	370	32	828	288	144	100	35	20	77	46	7	2	4	0	0	0	
ФММ	1532	420	1532	420	1532	420	1296	303	1516	415	251	20	529	86	679	278	57	31	17	9	15	5	1	0	0	0	0	0	
ФСП	965	285	965	285	965	285	725	202	952	275	174	20	403	89	344	153	31	17	5	1	13	10	0	0	0	0	0	0	
ФБФ	1195	40	1195	40	1191	40	767	8	1140	35	113	1	331	2	617	23	79	9	18	3	53	5	0	0	2	0	0	0	
ФПМ	718	105	718	105	718	105	499	46	702	97	75	3	185	10	335	51	71	28	3	3	15	7	0	0	1	1	1	1	
ММІ	1403	20	1403	20	1403	20	1095	6	1346	19	194	0	279	3	698	9	175	7	24	4	43	0	7	1	7	0	0	0	
РТФ	800	47	800	47	792	47	377	10	710	40	40	0	144	3	486	30	40	7	15	1	78	7	10	0	2	0	0	0	
ІСЗІ*	373	0	373	0	373	0	315	0	373	0	35	0	163	0	143	0	32	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ФЛ	606	258	606	258	606	258	543	219	606	258	140	33	252	92	193	119	21	14	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
ФМФ	447	27	447	27	447	27	255	6	373	20	38	0	102	3	198	10	35	7	0	0	6	3	0	0	0	0	0	0	
ФТІ	501	12	501	12	501	12	298	4	484	12	52	0	137	2	268	7	27	3	2	0	17	0	0	0	0	0	0	0	
ІХФ	1041	28	1041	28	1041	28	684	7	1014	27	123	0	244	1	567	19	80	7	17	0	26	1	0	0	1	0	0	0	
ХТФ	890	27	890	27	890	27	454	4	850	19	124	1	264	2	408	13	54	3	24	5	29	8	8	0	3	0	0	0	
ММФ	587	39	587	39	587	39	505	27	579	36	145	5	199	11	207	17	28	3	7	2	6	2	0	0	0	3	1	0	
ТЕФ	1447	63	1447	63	1447	63	938	21	1398	53	192	7	374	0	736	27	96	21	13	3	46	10	0	0	3	0	0	0	
ІТС	537	63	459	48	459	48	328	19	434	38	53	1	118	6	226	26	37	5	3	3	19	7	1	0	5	3	3	3	
ФЕА	1144	86	1144	86																									

Військовому інституту КПІ – 90 років: сторінки історії та кроки в майбутнє

Урочистою подією в житті колективу є ювілей, та особливо радісно, коли це поважна дата. Військовому Дівчій ордену Червоного Прапора Інституту телекомунікацій та інформатизації НТУУ «КПІ» 1 березня 2009 року виповнюється 90 років від дня заснування.

Від Петра I...

Історія споруд і будівель нашого навчального закладу бере свій початок ще з часів Північної війни, коли за наказом Російського імператора Петра I було розроблено перший проект Київської фортеці. У 1835 р. на південній околиці Печерської височини під керівництвом генерал-майора О.Фреймана було розпочато будівництво оборонної казарми на два батальйони. Ця споруда завершувала низку будівель, які з'єднували Васильківське укріплення з Печерською цитаделлю, казарми прилягали до Кавалерійського бастиону цитаделі. Проектувалися вони для розміщення військового навчального закладу солдатських дітей (так званих кантоністів), а також як складова частина фортечного фронту. У 1839 р. будівництво приміщень було завершено остаточно. Зазначена казарма кантоністів у подальшому і стала тим форпостом, на базі якого формувалися військові навчальні заклади різних епох та урядів України.

1 жовтня (за старим стилем), тобто 14 жовтня (за новим стилем) 1865 р. за наказом імператора Александра II було засновано Київське піхотне юнкерське училище. Ювілейне та храмове свято училища – в день Покрови Пресвятої Богородиці. Вагоме значення в училищі надавали строевій підготовці. Військова муштра за короткий час перетворювала колишніх гімназистів, студентів і семінаристів на справжніх юнкерів, які вирізнялися з-поміж ровесників особливою виправкою, їм не міг приховати ніякий цивільний одяг. Стройовими успіхами пишалися. Роти змагалися одна з одною. Із загальних предметів проходили Закон Божий, дві іноземні мови, хімію, механіку, аналітику, російську літературу. Організували бесіди про дисципліну, патріотизм, батьківщину, вміння достойно себе тримати в різних життєвих ситуаціях.

Слід зазначити, що в училищі служив Карл Густав Еміль Маннергейм, майбутній маршал Збройних сил Фінляндії, а в 1944–1946 рр. – президент Фінляндської Республіки. У 1890–1892 рр. на військових курсах Київського піхотного юнкерського училища навчався майбутній головнокомандувач Добровольчої армії генерал А.І.Денікін, які він закінчив із відзнакою. У 1920-ті роки, вже перебуваючи в еміграції, в автобіографічній праці «Шлях російського офіцера» він згадує про навчання на курсах у Києві.

...до Курт

Згодом на базі створеної школи і Костянтинівського військового училища було розгорнуто першу українську військову юнацьку школу. Цю назву було надано, згідно з наказом генерального секретаря з військових справ Симона Петлюри, 20 листопада 1917 р. Школи було присвоєно ім'я гетьмана Богдана Хмельницького.

У січні 1918 р. війська червоногвардійців загрожують захопленням столиці Української Народної Республіки. Юнкери першої української військової юнацької школи, захищаючи Центральну Раду, беруть активну участь у боях з червоногвардійцями, зокрема під Крутами.

Бій на цій невеличкій залізничній станції розпочався вранці 29 січня і тривав понад п'ять годин. З п'яти юнацьких сотень майже 140 юнаків і старшин загинули, до 150 – поранено. Як стверджують історики, червоногвардійці й матроси втратили в цьому бою до 300 бійців, понад 1200 дістали поранення. Великі втрати розплютали червоного командира П.Сгорова, і він наказав розстріляти частину полонених. Серед 28 страчених були Божко-Божинський, Тарнавський, Соколовський, М.Лизогуб, О.Попович, В.Шульгин, М.І.анкевич. Гімназист Пінський заспівав гімн «Ще не вмерла Україна», і його підхопили всі засуджені на смерть. Трагічна загибель Студентського куреня під Крутами залишилася в історії України символом патріотизму і жертвості у боротьбі за її свободу.

25 жовтня 2007 р. було видано Указ Президента України «Про відзначення 90-ї річниці подвигу Героїв Крут». З ініціативи командування нашого інституту та за підтримки Київської міської держадміністрації було ухвалено рішення вшанувати пам'ять героїв встановлення меморіальної дошки на будівлі нашого інституту за адресою: вул. Московська, 45/1. У день пам'яті героїв Крут – 29 січня 2008 року – на будівлі ВІПІ НТУУ «КПІ» було відкрито меморіальну дошку з нагоди 90-річчя героїчного подвигу студентів, які боронили незалежність своєї батьківщини. В урочистостях, що відбулися з цієї нагоди, взяли участь представники КМДА, громадсь-

кості, наукових кіл, військові, студенти.

...і Інженерних курсів

Офіційною датою створення нашого Інституту прийнято вважати 1 березня 1919 р. – день затвердження Реввоєнрадою республіки проекту штатів Інженерних курсів з підготовки командного складу Робітничо-селянської Червоної Армії. 8 серпня 1920 р. Московські інженерні курси прибули до Києва і розташувалися на Печерську (тоді вул. Московська, 5 – нині вул. Московська, 45/1) в будівлі колишнього Костянтинівського юнкерського училища (нині тут розміщено Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації НТУУ «КПІ»).

За короткий період особовий склад школи досяг великих успіхів у справі

урядові нагороди. Більшість прийнятих до училища дівчат були добровольцями. Так, наприклад, курсантки Н.А.Фролова та Л.С.Воробйова закінчили Педагогічний інститут ім.Герцена в Ленінграді, тричі подавали заяву до військового, щоб їх прийняли до лав Радянської Армії.

Випускники-калінінці довоєнного періоду і воєнного часу показували чудові приклади роботи на командних посадах і в штабах, забезпечуючи війська безперешкодним зв'язком.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 28 лютого 1944 р., з нагоди святкування 25-ї річниці училища, воно було нагороджене орденом Червоного Прапора за видатні успіхи у справі підготовки офіцерських кадрів для частин зв'язку і бойові заслуги перед Батьківщиною. 11 березня 1944 р. командуючий Сибірським військовим округом вручив училищу орден Червоного Прапора. На нараді, присвяченій цій події, було зачитано наказ Наркома оборони: «...училище тепер іменувати – Київське Червоного Прапора училище зв'язку імені М.І.Калініна».

Всім випускників училища удостоєні найвищих урядових відзнак – звання Героя Радянського Союзу та Героя Соціалістичної Праці, шість із них увічнені в алеї Слави нашого інституту: Г.І.Корнев, С.Ф.Проценко, П.Є.Стрілець, А.І.Якушев, П.О.Бойко, А.Г.Костіков. М.Є.Литвиненко став повним кавалером трьох орденів Слави. І.І.Оленіч – Герой Соціалістичної Праці. У наших серцях назавжди залишиться пам'ять про викладачів і випускників нашого училища, які віддали своє життя, захищаючи свободу і незалежність своєї Батьківщини.

Розбудова

У 1968 р. з нагоди 50-річчя Радянської Армії і Військово-Морського Флоту

центрів, 12 науково-дослідних інститутів, 14 науково-дослідних центрів, конструкторське бюро, 18 факультетів. Навчальний процес проводять досвідчені викладачі та відомі вчені України, серед яких 10 академіків, 260 професорів та докторів наук, 1249 кандидатів наук.

Університет є одним з ініціаторів та безпосереднім учасником реформуван-

ня в європейський простір на підставі принципів Болонського процесу, поліпшення підготовки офіцерських кадрів вищої кваліфікації.

Наукова робота відіграє вирішальну роль в якійс підготовці науково-педагогічного складу. На цей час в інституті працює досвідчений науково-педагогічний колектив. Серед них – 16 докторів наук, 19 професорів, 119 кандидатів наук, 82 доценти і старші наукові співробітники, 7 академіків Академії галузевих наук, 3 докторанти, 27 аспірантів.

Указами Президента України за значний особистий внесок у розвиток військової науки, підготовку інженерних та науково-педагогічних кадрів для Збройних сил України присвоєні почесні звання: «Заслужений діяч науки і техніки України» – генерал-майору М.І.Науменку, полковникам Г.Ф.Зайцеву, В.І.Гостеву, Б.М.Герасимову, В.П.Креденцеру, О.Я.Магову, В.П.Новикову, Л.М.Осинському; «Заслужений працівник освіти України» – генерал-лейтенанту М.І.Нешадиму, полковникам М.А.Хмельському, М.Б.Нікуліну, В.О.Толлаєву, професору С.Н.Філоненку, професору Ю.О.Смирнову, доценту Ю.І.Приходьку.

За наукові дослідження к.т.н., доцент, полковник М.А.Хмельський удостоєний Державної премії СРСР, к.т.н., професор, полковник А.О.Ліпатов став лауреатом Державної премії УРСР, а д.т.н., професор, генерал-майор М.І.Науменко і д.т.н., професор Г.Ф.Зайцев – лауреатами Державної премії України в галузі науки і техніки. Інститут посідає провідне місце щодо розробки наукових питань впровадження сучасних систем управління та зв'язку. З основних наукових напрямків закладу сформовані і функціонують 9 наукових шкіл, визнаних в Україні та за її межами, керівниками яких є: Б.П.Креденцер, Б.М.Герасимов, В.І.Гостев, Ю.О.Смирнов, Г.Ф.Зайцев, В.А.Романюк, М.К.Жердев, В.О.Ананьїн, О.І.Романов.

Молода зміна

Важливу роль у становленні майбутніх офіцерів відіграє військово-патріотична складова виховного процесу в інституті. Свято шанують в нашому навчальному закладі учасників Великої Вітчизняної війни та ветеранів Збройних сил. Усі визначні події як інституту, так і Печерського, Солом'янського районів проходять за участю ветеранів і курсантів нашого навчального закладу.

П'ятий рік курсанти та студенти беруть участь у Міжнародному конкурсі української мови ім. Петра Яцика. На сьогоднішній день конкурс – наймасовіша мовно-патріотична акція для молоді, метою якої є піднесення престижу української мови в нашій державі. У 2008 р. другу премію отримав курсант 5-го курсу Олексій Драглюк.

В інституті проводиться робота щодо професійно-психологічного відбору та військово-професійної орієнтації молоді, зокрема надання військовомотам, військово-ліцеям, ліцеям з посиленою військово-фізичною підготовкою й окремим громадянам матеріалів наочної агітації про діяльність інституту, умови прийому до інституту, публікації в центральних та обласних виданнях тощо.

Багаторічні зв'язки поєднують наш інститут з Печерською райадміністрацією, щороку наші студенти беруть участь у конкурсі творчості студентської молоді «Перлина Печерська». У 2008 р. перше місце отримав курсант 17-го курсу Ярослав Якобчук, а приз глядацьких симпатій – курсант 14-го курсу Святослав Вітлінський.

В інституті проводиться значна робота щодо реалізації духовного потенціалу військовослужбовців, фізичного виховання майбутніх офіцерів. Заняття проводять досвідчені викладачі. Курсанти вдосконалюють свою спортивну майстерність у секціях з міні-футболу, волейболу, гирьового спорту, рукопашного бою, легкої атлетики. Традиції нашого військового навчального закладу багаті й різноманітні, та найбільше його надбання – все ж такі люди, які творили ці традиції, множили їх, а нинішнє покоління офіцерів активно впроваджує їх у життя.

Т.Г.Шибіцька, майор, старший офіцер відділу виховної роботи

Генерал-майор А.І.Міночкін – начальник інституту, заслужений працівник освіти України, к.т.н., професор

Головний корпус ВІПІ НТУУ «КПІ»

Дівчата-курсанти разом з командуванням училища м. Красноярськ (1942 рік)

підготовки висококваліфікованих спеціалістів – офіцерів-зв'язківців. Хто був зарахований курсантом, пишався цим і наполегливо вчився.

20 грудня 1926 р. наказом Реввоєнради республіки Київській військовій школі було присвоєно ім'я М.І.Калініна. А 6 березня 1937 р. її перейменували в Київське військово училище зв'язку ім. М.І.Калініна.

Велика Вітчизняна

На початок Другої світової війни в училищі нараховувалося 4 курсантські батальйони: перший і другий – з підготовки командирів взводів зв'язку для військових частин; третій – готував фахівців швидкодіючої літеродрукованої, як правило іноземної, апаратури зв'язку; четвертий – готував техніків звукового кіно.

На початку літа 1941-го училище знаходилося в таборах у Броварському лісі. За сигналом бойової тривоги 22 червня особовий склад було викинуто перед штабом училища о 6-й годині ранку. Начальник училища генерал-майор О.В.Афанасьєв повідомив про початок війни. Враховуючи життєву необхідність у підготовці командирів зв'язківців для потреб фронту, Генеральний штаб Червоної Армії в перших числах липня 1941 р. видав директиву про евакуацію училища в глибокий тил, а саме в Красноярськ.

У квітні 1942 р. Генеральний штаб Червоної Армії поставив перед училищем завдання – готувати для фронту зв'язківців із числа дівчат, що вступили до лав Червоної Армії. Багато з дівчат-курсантів були із частин зв'язку із фронту, неодноразово брали участь у боях проти гітлерівських загарбників, мали

Київське вище військово інженерне Червонопрапорне училище зв'язку ім. М.І.Калініна за великі заслуги в підготовці кадрів для Збройних сил СРСР було нагороджене другим орденом Червоного Прапора.

6 грудня 1991 р. було прийнято Закон «Про Збройні сили України», і цей день став святковим для української армії. 18 січня 1992 р. особовий склад училища прийняв присягу на вірність народу України.

Однією із складових розбудови Збройних сил України було реформування військової освіти. За рішенням міністра оборони України ця робота розпочалася з атестації військових навчальних закладів. У квітні 1992 р. комісією Управління військової освіти було атестовано Київське вище військово інженерне училище зв'язку ім. М.І.Калініна. За підсумками роботи комісії училище було атестовано як вищий військовий навчальний заклад.

23 березня 2001 р. постановою Кабінету Міністрів України створено Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації Національного технічного університету України «КПІ».

Сьогодні НТУУ «КПІ» – найбільший технічний університет України дослідницького типу, один з провідних університетів Європи та світу. На його базі функціонує 8 навчально-наукових

ня вищої освіти, впровадження ступеневої системи, активним прихильником приєднання України до Болонського процесу. Дбаючи про входження України в єдиний європейський освітній простір, НТУУ «КПІ» став осередком державної інформаційної мережі вищих навчальних закладів й інститутів. Навчальний заклад успішно співпрацює з 91 технічним університетом з 34 країн світу, бере участь у виконанні міжнародних освітніх, наукових проектів і програм.

Сьогодні

Новим етапом у житті ВІПІ стало призначення на посаду начальника інституту полковника А.І.Міночкіна, який Указом Президента України №77 від 21 січня 2006 р. отримав звання генерал-майора.

Закінчивши з відзнакою в 1984 р. Київське вище військово інженерне училище зв'язку, він продовжив освіту в ад'юнктурі, потім викладав на кафедрі АСУВ Київського вищого військового інституту управління і зв'язку. За значний особистий внесок у розвиток освіти та науки України, указом Президента України генерал-майору А.І.Міночкіну присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України».

Сферою наукових інтересів Анатолія Івановича є дослідження в галузі проблем управління мережами зв'язку та автоматизованими системами спеціального призначення. Як фахівець в даній галузі А.І.Міночкін призначений керівником підрозділу управління проектами зі створення Єдиної автоматизованої системи управління Збройними силами України. Він має 85 публікацій, є співавтором 2 підручників та 1 навчального посібника з грифом МО України. Після захисту кандидатської дисертації ним

Майор Т.Г.Шибіцька проводить профорієнтаційну роботу в Мукачівському ліцеї

опубліковано 60 наукових та навчально-методичних праць, з них 13 методичного характеру, які використовуються в навчальному процесі.

Наукова діяльність ВІПІ будується за принципом інтеграції науки й освіти та реалізується шляхом підготовки військових кадрів на основі використання новітніх досягнень науки і техніки, її прогресу та результатів науково-дослідної роботи.

Наукова діяльність інституту тісно пов'язана з напрямками розвитку військ зв'язку, подальшої інтеграції вищої осві-

Київський меридіан

7 лютого 2009 р. на території Обсерваторії КНУ ім. Т.Шевченка (вул. Обсерваторна, 3) було урочисто відкрито анотаційну дошку, присвячену Київському меридіану. Його координати визначив перший директор Астрономічної обсерваторії університету Св. Володимира проф. В.Ф.Федоров у 1845 році. Офіційна дошка Києва – 2 години, 2 хвилини й 1 секунда. Якщо провести пряму лінію на південь і на північ від меморіальної дошки, то на півдні Київський меридіан проходить через Голосіївський ліс, просп. 40-річчя Жовтня, вул. Ломоносова (№4), губитися в надрах Деміївки й Совських озер, на Байковому цвинтарі й у промзоні Протасового Яру, перетинає вул. Жилианську (№69-71), перехрестя вул. Б.Хмельницького й О.Гончара. Виходячи з обсерваторії на північ, він перетинає вул. Артема (№20), після Глибочицької (№53) йде на старообрядницький цвинтар і промзону Подолу, а від метро «Петрівка» проходить точно по Оболонському проспекту – вірніше, проспект випадково проклали практично по Київському меридіану.

Меридіан ще й досі проходить через спостережний павільйон 164-літньої обсерваторії та має відношення до довгої й цікавої історії. Введена ще до нашої ери давньогрецьким астрономом і математиком Гіпархом Нікейським система координат на земній поверхні у вигляді широти та довготи майже два тисячоліття стикалася з проблемою початку відліку довгот. Координата широти прив'язана до земного полюсу і з астрономічних спостережень легко визначається вимірюванням висоти так званого полюсу світу – точки перетину вісі обертання Землі з небесною сферою, навколо якої виконують уявне добове обертання всі небесні світила. А ось довгота не має фіксованих орієнтирів ні на небі, ні на землі, її початок відліку є умовним і тривалий час не мав узгодженого положення серед різних країн та народів.

Цей початок відліку «блукав» по земній кулі. Намагалися закріпити нульовий меридіан на найбільш примітних природних утвореннях. Це були круті скелі Гібралтарської затоки – так звані «Геркулесові стовпи», західний край Африки, острови Зеленого Мису, вулкан на острові Ферро (Канарські острови) та багато ін. Проводили початок відліку довгот через відомі міста, палаци та замки –

Александрію Єгипетську, де був створений знаменитий Музейон; замок Фрауенбург; в якому деякий час жив і працював Микола Копернік, Обсерваторію знаменитого Тіхо Браге Ураніборг; іспанське місто-острів Толедо та ін.

Проблемою визначення довгот переймалися мудреці та королі, світські та сановні вельможі. 1567 р. король Іспанії Філіп II призначив винагороду за вирішення проблеми визначення довготи у відкритому морі, 1598 р. Філіп III обіцяв винагороду – 6 тис. дукатів в якості постійного внеску, 2 тис. дукатів у вигляді пожиттєвої ренти та 1 тис. дукатів для допомоги кожному, хто зможе «відкрити довготу». У 1620-х Об'єднані провінції Голландії призначили приз в 30 тис. флоринів за метод точного визначення довгот. У XVII ст. винагороду за те ж саме обіцяли Португалія й Венеція. 1714 р. в Англії був зачитаний білл про суспільне заохочення та матеріальну винагороду в 20 тис. фунтів стерлінгів тому, хто зможе визначити довготу на морі.

Майже до кінця XIX ст. кожна країна, а часто і провінція чи регіон, відлікували довготу по-своєму, а на картах мореплавців часто можна було побачити одночасно декілька відлікових шкал. Оскільки довгота тісно пов'язана з відліком часу, то такий же розбрат був і з часовими шкалами, що створювало постійну плутанину. Боротися з цією проблемою у світовому масштабі намагалися багато разів, наприклад, у 1634 р. кардинал Ришельє скликав на географічний консилиум відомих європейських математиків та астрономів для вибору початкового меридіану. Але лише в результаті рішення Меридіанної комісії 1884 р. було визначено загальний для всіх меридіан, що проходить через Морську обсерваторію Гринвіча. Хоч і не зразу, але більшість країн з часом прийняли та зрозуміли зручність єдиного відлікового меридіану і загальноприйнятних часових поясів.

Але й сьогодні в багатьох містах світу відмічені пам'ятними стелами, скульптурними групами, меморіалами на бруківці, сталевими стрічками, назвами вулиць та навіть палаців, на стінах будівель і на підлогах середньовічних храмів численні меридіани, що несуть назви тих місць, де були визначені (переважно астрономічними методами) точні координати на Землі – Паризький меридіан, Празький, Бенатський, Римський, Пулковський, Київський та багато інших.

Л.В.Казанцева

ЕЖЕРТЯ ПІСНЯ

Як перетворити звичайну аудиторію на концертний зал? Трішки фантазії, тканини для зав'язі, ліхтарів, направлених на сцену, і звичайно апаратура... Світло в аудиторії вмикається, і звучить чарівний звук гітари і голос. Різноманітні історії кохання, філософські балади, людські долі... Все це лунало 12 лютого у 22 корпусі ІЕЕ в аудиторії 710, де уже втретє відбувся дводенний концерт авторської пісні із серії «Пушкінські вечори», у якому взяли участь студенти – учасники III фестивалю авторської пісні нашого університету та гості – відомі київські барди: Аркадій Голубицький, Володимир Семенов, Інна Труфанова, Володимир Новіков, Микола Чернявський, Сергій Мороз та Ігор Якубовський.

Це була зустріч на сцені двох поколінь – студентів, які роблять перші кроки на пісенному шляху, та корифеїв бардівського руху, які служать пісенній музиці вже кілька десятиліть, починаючи з часів відомого в СРСР київського Клубу авторської пісні «Арсенал». Творчий досвід, душевну доброту, мудрість вони передають студентам, починаючи авторам. Але й нашим студентам було з чим вийти на сцену. Кирило Бажин (ГЕФ), Антон Аврамчук (ММІ), Катерина Карлушкіна (ВГП), Георгій Торняк та Вадим Заборовський (ХТФ) недавно повернули-

В.Новіков

С.Мороз та І.Якубовський

ся з фестивалю авторської пісні мелодії та студентів «Плеяда» із Запоріжжя, де клуб авторської пісні НТУУ «КПІ» ЕХО (Енергія художнього образу) був відзначений дипломом.

До речі, галерея-клуб ЕХО проводить не тільки концерти. Два рази на місяць, у першу і третю п'ятницю, з 16 години в аудиторії 704а корпусу 22 відбуваються камерні вечори пісні та поезії, екскурсій-лекцій для студентів та викладачів по виставці «Барвіста палітра». Отже, шанувальники пісні, поезії, образотворчого мистецтва, заходьте!

Володимир Пушкін, керівник клубу ЕХО

ІНДЕКС-БАНК, Credit Agricole Group – надійний фінансовий партнер

Тривожна мелодія світової фінансової кризи докотилася й до України, пробуджуючи хвилю скорочень, безробіття, фінансовий дефолт вчорашніх сумлінних позичальників. У світлі гучних повідомлень засобів масової інформації про скандали та банкрутства у фінансовому секторі виникла ще одна проблема – криза недовіри. Про можливість та бажання банку допомогти бізнесу розповідає банк з понад 25-річним досвідом, директор Київської регіональної дирекції АТ «ІНДЕКС-БАНК» Олена Раєвська.

– Олено Андріїєно, розкажіть про ІНДЕКС-БАНК, будь ласка.

АТ «ІНДЕКС-БАНК» – сучасний універсальний банк, який працює на ринку України вже 16 років. У серпні 2006 року власником 99,967% акцій АТ «ІНДЕКС-БАНК» стала одна з провідних міжнародних фінансових груп із Франції – Credit Agricole Group (Креді Агріколь Груп). Credit Agricole Group володіє фінансовими інститутами в понад 70 країнах світу та посідає 1-ше місце у Франції за часткою на споживчому ринку (28%), 1-ше місце в Європі за обсягом прибутку від продажу роздрібних банківських послуг та входить до ТОП-10 банків світу (The Banker). За обсягом власного акціонерного капіталу Група посідає 3-тє місце в Європі та 8-ме у світі. Міжнародна рейтингова агенція Moody's присвоїла Credit Agricole S.A. найвищий рейтинг надійності за депозитами Аа1.

ІНДЕКС-БАНК, як частина провідної фінансової Групи, в період нестабільності як ніколи відчуває свою реальну приналежність до фінансово-стійкої та потужної організації. За підсумками 2008 року ІНДЕКС-БАНК в числі небагатьох банків в Україні збільшив капітал, що стало можливим завдяки залученню субординованого кредиту від материнської Групи на вигідних умовах та приватному розміщенню акцій додаткової емісії. До того ж, у грудні 2008 року банк отримав довгострокові кредитні ресурси від Групи в розмірі 70 млн дол. США. Наша впевненість передається також клієнтам.

– Чи виконує ІНДЕКС-БАНК зобов'язання перед своїми клієнтами?

Сьогодні деякі фінансові установи, на жаль, не мають можливості своєчасно виконувати доручення клієнтів, повертати залучені депозити, і тому стрімко втрачають позитивну репутацію, яку напрацьовували роками. ІНДЕКС-БАНК один з небагатьох банків в Україні витримав тест на надійність та зваженість менеджменту і не поступився принципами якісного обслуговування навіть у розпал фінансових шквалів на ринку. Банк довів свою дійсну приналежність до провідної фінансової Групи в Європі – Креді Агріколь Груп – добре знаного лідера щодо надання банківських послуг у всьому світі, тим що:

- регулярно здійснює платіжні доручення як фізичних, так і юридичних осіб;
- підтримує безперебійне функціонування банкоматів;
- не підвищив процентні ставки за діючими кредитними договорами фізичних осіб;
- жодного разу не припинив роботу з вкладом фізичних осіб «Ощадний», який дозволяє клієнтам вільно поповнювати депозит та знімати кошти;
- регулярно проводить виплату вкладів та нарахованих процентів після закінчення дії договору;
- продовжує кредитувати як фізичних, так і юридичних осіб.

– Credit Agricole Group відчуває вплив фінансової кризи? Адаже в Європі деструктивні процеси почалися набагато раніше?

Credit Agricole Group демонструє стабільність у нових економічних умовах на ринку, що підтверджує і реальною підтримкою дочірніх компаній по всьому світу, і відмовою від допомоги уряду на укріплення банківського сектору Франції (10,5 млрд євро). Група має достатньо коштів і не потребує додаткової підтримки. До речі, прибуток нашого материнського банку Credit Agricole S.A. за перші 3 квартали 2008 року становив 1,33 мільярда євро, і це незважаючи на те, що криза охопила західні країни ще у 2007

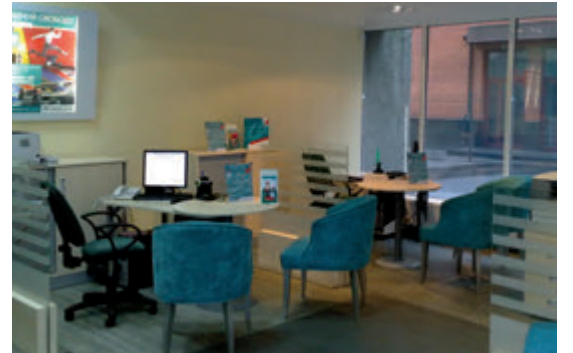
році. Гарантії, які надає ІНДЕКС-БАНК своїм клієнтам, є гарантіями стабільного фінансового інституту – Credit Agricole Group – який користується довірою в понад 70 країнах світу та має понад столітній досвід роботи на ринку.

– Останні опитування суспільної думки показали значне зниження довіри до банківської системи. Що Ви порадиєте, аби не помилитися у виборі банку?

Безумовно, на фоні голосних повідомлень у пресі можна зрозуміти, чому падає довіра. Порушено головний принцип – фінанси люблять тишу, а клієнти чекають від банків своєчасного виконання взятих на себе зобов'язань: повернення вкладів та нарахованих відсотків, безперервне проведення розрахунків та платежів. Я впевнена, що наші клієнти особисто кожного

дня отримують докази надійності Credit Agricole Group та ІНДЕКС-БАНКУ та практично не відчувають кризових явищ. Моя порада для тих, хто ще вагається з вибором чи має негативний досвід співпраці з нестабільною структурою: аналізуйте! Ставка по депозиту набагато вище ринкової жодним чином не може бути основним критерієм вибору. Звертайте увагу не лише на високі ставки по депозитам, але й на те, хто є власником банку, на фінансовий стан справ у материнській структурі та здатність банку своєчасно виконувати зобов'язання перед клієнтами. Для прикладу, ІНДЕКС-БАНК має гарантії Credit Agricole Group та залучає кошти вкладників по ринковим на сьогоднішні ставках. Для особливо «обережних» клієнтів ми скоротили мінімальний строк розміщення коштів до 1-2 місяців. Пересвідчившись особисто в надійності банку, в дотриманні строків повернення вкладу та нарахованих відсотків, наші вкладники повертаються і впевнено розміщують свої кошти на тривалі строки.

– Олено Андріїєно, як читачі нашого корпоративного видання особисто мо-

жуть пересвідчитися в конкурентних перевагах ІНДЕКС-БАНКУ?

Враховуючи ситуацію, яка склалася з попереднім банком-партнером КПІ, ми в найкоротші строки перевелимо вкладацький склад на зарплатний проект від ІНДЕКС-БАНКУ. Вже найближчим часом ви особисто переконаєтеся, що проблем з отриманням готівки в банкоматах та відділеннях нашого банку немає. Ми продовжуємо нарощувати банкоматну мережу, і сьогодні лише на території КПІ для власників карток встановлено 3 банкомати. Поряд з корпусами КПІ знаходиться відділення банку, за адресою проспект Перемоги, 29, яке відповідає всім міжнародним стандартам та має зону – «24 години» – цілодобового доступу до банкомату.

Користуючись нагодою, хочу запевнити і вже існуючих клієнтів банку, і тих, хто ще сумнівається у виборі, що ІНДЕКС-БАНК, Credit Agricole Group працював стабільно, працює і буде продовжувати свою роботу в Україні, незалежно від фінансової та політичної ситуації. Наша стратегія довгострокового розвитку залишається незмінною за будь-яких обставин.

Тож будьте пильними, обирайте не за обіцянками, а за конкретними вчинками. Пам'ятайте, криза минає і наступить необхідність стабілізації та активних дій, поряд має бути надійний банк, якому можна довіряти рішення своїх фінансових питань. Тож час, витрачений на аналіз інформації про нього, не витрачається марно.

Спілкувалась К.Іванова

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
Я.В.БЄЛОВА

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Ki-130
від 21. 11. 1995 р.
Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.